

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. A. Elexovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobcu: **S. L. M., a.s.**, J. č. X, L. M., zastúpený: JUDr. M. T., advokátom, J. č. X, L. M., proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Nová ulica č. 13, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/228/6264-39903/2007/992025-r zo dňa 09.05.2007 a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/91/2007-66 zo dňa 22.01.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/91/2007-66 zo dňa 22.01.2008 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline rozhodol vo veci žaloby, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. I/228/6264-39903/2007/992025-r zo dňa 09.05.2007, ktorým potvrdil rozhodnutie Daňového úradu L. M. č. 660/230/7208/07/Korč zo dňa 08.02.2007 – dodatočný platobný výmer, ktorým vyrubil žalobcovi rozdiel dane z príjmov právnických osôb za zdaňovacie obdobie roku 2004 v sume 254 451,-- Sk pri aplikácii § 44

ods. 6 písm. b/ bod 1 zák.č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov (ďalej len zák.č. 511/1992 Zb.).

Krajský súd rozsudok zdôvodnil tým, že v danom prípade forma vyplatenia priznanej stabilizačnej odmeny pri pracovných a životných jubileách je vecou dohody zamestnanca so zamestnávateľom a pokiaľ k takejto platnej dohode dôjde, obsahom ktorej je dohoda zamestnanca so zamestnávateľom o platobnom mieste, kde uvedené finančné prostriedky majú byť zo strany zamestnávateľa zamestnancovi poskytnuté, tak je potrebné z tejto platnej dohody vychádzať. V preskúmanom prípade daňovým výdavkom nie je platba poisťného na životné poistenie ako to konštatoval druhostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí, *daňovým výdavkom je vyplatená odmena pre pracovníka a životných jubileách, tzv. stabilizačné odmeny, ktoré sú jednoznačne daňovým výdavkom* a boli aj v roku 2004 pre daň z príjmov právnických osôb. Spôsob alebo platobné miesto, na ktoré po dohode zamestnanca a zamestnávateľa stabilizačná odmena má byť vyplatená, nemôže určovať charakter (dôvod) predmetnej platby.

Z uvedených dôvodov krajský súd rozhodnutie žalovaného zrušil a vec vrátil správnomu orgánu na ďalšie konanie podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len OSP, teda z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci správnymi orgánmi.

Proti rozsudku Krajského súdu v Žiline podal včas odvolanie žalovaný, pretože nesúhlasí s konštatovaním súdu uvedeným v predmetnom rozsudku, že zo zisteného skutkového stavu nevyplýva, že v danom prípade sa nejedná o stabilizačné odmeny, ktoré sú uznaným daňovým výdavkom, ale jedná sa o príspevok na životné poistenie, ktorý je u daňového subjektu pripočítateľnou položkou k základu dane. Vo výpise z uznesenia z riadneho zasadnutia predstavenstva žalobcu konaného dňa 26.01.2001 je uvedené, že predstavenstvo súhlasí s mimoriadnou nenárokovanou stabilizačnou odmenou pre 27 zamestnancov na kalendárny rok 2001, ako aj ďalšie roky, a že predmetná ročná stabilizačná odmena bude realizovaná nepeňažnou formou zaplatením poisťného na životnú poisťku. To znamená, že už pri priznaní stabilizačných odmien bolo rozhodnuté, na aký účel budú použité. Až následne zamestnanci žalobcu vo Vyhlásení zo dňa 19.02.2001 uviedli, že súhlasia, aby táto odmena bola použitá na zaplatenie životného poisťného a že súhlasia aj s tým, aby v prípade priznania takejto odmeny v ďalších rokoch, bola priznaná odmena

použitá na zaplatenie životného poistenia. Životné poistky pre zamestnancov boli uzatvorené na 20 rokov. Žalovaný je názoru, že Krajský súd v Žiline vychádzal v danej veci z nesprávnych predpokladov a preto dospel k nesprávnym záverom:

- 1) Mimoriadne nenárokované stabilizačné odmeny boli vyplatené v súvislosti s odpracovaním 5, 10 až 35 rokov u žalobcu, resp. pri životných jubileách, aj v prípade prvého odchodu do invalidného dôchodku alebo starobného dôchodku, alebo v prípade dožitia 50 rokov. Podľa článku 99 podnikovej kolektívnej zmluvy na roky 2004 až 2006 zamestnávateľ poskytne zamestnancom odmeny pri významných životných a pracovných jubileách zamestnancov a to podľa Zásad používania prostriedkov zo Sociálneho fondu (ďalej len zo SF). Podľa článku V. bodu 7 Zásad pre používanie prostriedkov zo SF zamestnancom na peňažné dary a odmeny pri pracovných a životných jubileách poskytne zamestnávateľ: odmeny 500,-- Sk až 3 500,-- Sk, pri životnom jubileu odmeny v rozpätí od 1 000,-- Sk do 5 000 ,-- Sk.

Podľa žalovaného o skutočnosti, že sa nejedná o takéto odmeny svedčí príloha k uzneseniu č. 325 zo zasadnutia predstavenstva a.s. zo dňa 26.01.2001, podľa ktorej sa priznané odmeny pre rok 2004 pohybovali v rozpätí od 16 270,-- Sk až po 105 346,-- Sk. Ďalej je to odpoveď žalobcu zo dňa 05.12.2006, podľa ktorej predmetné odmeny nie sú odmenami vyplácanými v zmysle článku 99 podnikovej kolektívnej zmluvy na roky 2004 až 2006.

- 2) Druhým nesprávnym záverom je skutočnosť, že predmetné odmeny boli vyplatené vybratým zamestnancom a to formou úhrady životného poistenia. V danom prípade však poistnú zmluvu uzatvorila spoločnosť žalobcu ako poistník so spoločnosťou A. A. L. B. ako poistiteľom, (napr. zamestnankyňa žalobcu Ing. A. L. je v tejto zmluve uvedená iba ako poistená osoba). Záväzok uhradiť dohodnuté poistné je teda záväzkom poistníka – žalobcu. Záver krajského súdu, že žalobca vyplatil odmenu zamestnancov formou úhrady poistného, by znamenalo pripustiť, že žalobca použil odmeny zamestnancov na úhradu vlastného záväzku.

S poukazom na uvedené navrhol žalovaný, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal zákonnosť rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 22.01.2008 a rozsudok zmenil v časti výroku týkajúceho sa rozhodnutia Daňového riaditeľstva SR zo dňa 09.05.2007 tak, že žalobu žalobcu zamietne a neprizná náhradu trov konania právnomu zástupcovi žalobcu.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalobca uvádzajúc, že rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, je vydaný na základe objektívne zisteného skutkového stavu, je preskúmateľný a zrozumiteľný, z jeho odôvodnenia je zrejmé, o ktoré dôkazy prvostupňový súd oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval a ako vec právne posúdil a podľa ktorých ustanovení zákonov.

S poukazom na uvedené navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 22.01.2008 sp.zn. 21S/91/2007-66 potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúma napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a preto je potrebné napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline potvrdiť v súlade s § 250ja ods. 3 veta prvá OSP a § 219 OSP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa oboznámil s obsahom pripojeného administratívneho ako aj súdneho spisu, avšak nezistil, že by rozsudok Krajského súdu v Žiline bol vydaný v rozpore so zákonom. V tomto prípade Daňový úrad Liptovský Mikuláš vydal dňa 08.02.2007 dodatočný platobný výmer, ktorým vyrubil žalobcovi rozdiel dane z príjmov právnických osôb za zdaňovacie obdobie roku 2004 v sume 254 451,-- Sk, pretože okrem iného neuznal žalobcovi oproti daňovému priznaniu, nákladovú položku vo výške 994 058,-- Sk, ktorú žalobca zaúčtoval na účet 521060 ako mimoriadne nenárokové stabilizačné odmeny pre 27 vybraných zamestnancov, na základe uznesenia č. 325 valného zhromaždenia žalobcu konaného dňa 26.01.2001. Uvedené odmeny neboli vyplatené priamo zamestnancom, ale na základe ich písomného súhlasu boli použité na vyplatenie poistného, ktoré bol žalobca povinný ako poistník platiť na základe poistnej zmluvy, ktorú uzavrel so spoločnosťou A. A. L. B.. Predmetom poistných zmlúv bolo poistenie 27 zamestnancov pre prípad smrti zamestnanca a odmenení zamestnanci boli osoby poistené, v prospech ktorých by poisťovňa plnila v prípade vzniku poistnej udalosti.

Podľa názoru odvolacieho súdu medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že v období roku 2004 žalobca priznal svojim 27 zamestnancom odmeny a zároveň zamestnanci súhlasili s tým, aby mimoriadna nenároková stabilizačná odmena bola použitá na zaplatenie poistenia

v A. A. L. B., titulom poistenia na základe poisťných zmlúv, v ktorých je poisťník žalobca a plnenie smeruje v prípade poisťnej udalosti v prospech jednotlivých zamestnancov.

Z článku 99 podnikovej kolektívnej zmluvy na roky 2004 až 2006 uzatvorenej dňa 29.01.2004 medzi žalobcom a A. O. Stavba pri S. L. M., a.s., vyplýva, že zamestnávateľ poskytne zamestnancom odmeny pri významných životných a pracovných jubileách zamestnancov a to podľa zásad používania prostriedkov zo sociálneho fondu.

Zo Zásad pre používanie prostriedkov zo sociálneho fondu z augusta 2004, z článku V. bod 7 vyplýva, že fond slúži aj zamestnancom na vyplácanie peňažných darov a odmien pri pracovných a životných jubileách. Uvedený článok stanovuje výšku odmeny pri 5, 10, 15, 20, 25, 30, 35 – ročnom pracovnom výročí u zamestnávateľa. Rovnako sa tu stanovuje výška peňažných darov a odmien pri životnom jubileu 50. rokov a pri prvom odchode na invalidný alebo starobný dôchodok.

Podľa § 19 ods. 2 písm. c/ bod. 5 zák.č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov daňové výdavky, ktoré možno uplatniť len v rozsahu a za podmienok ustanovených v tomto zákone sú mzdové a ostatné pracovnoprávne nároky zamestnancov v rozsahu ustanovenom v pracovnoprávnymi predpismi.

Podľa § 2 písm. i/ zák.č. 595/2003 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie daňovým výdavkom výdavok (náklad) na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov preukázateľne vynaložených daňovníkom, zaúčtovaných v účtovníctve daňovníka, alebo zaevidovaných v evidencii daňovníka podľa § 6 ods. 11, ak tento zákon neustanovuje inak.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že sa stotožnil s výkladom pojmu „životné jubileum“ tak ako ho zrealizoval krajský súd na strane 4 preskúmaného rozsudku. Uvedenému pojmu však nemožno prisúdiť akýkoľvek význam, ktorý by bol účelný len pre aplikáciu konkrétneho pozitívneho práva pre daný subjekt. K pojmom, ktoré nie sú definované priamo v zákone je potrebné priradiť všeobecne uznávaný výklad. Preto správne konštatoval Krajský súd v Žiline, že k pojmu pracovné, resp. životné výročie možno priradiť synonymum jubileum. Ide o významné výročie osoby, môže ísť o životné jubileá 50 rokov, odchod do starobného dôchodku, prvého odchodu do invalidného dôchodku a pod. V danom prípade správne konštatoval krajský súd, že je potrebné za tzv. jubilejné alebo stabilizačné

odmeny považovať aj odmeny, ktoré by mohli motivovať zamestnancov zotrvať u zamestnávateľa a ktoré sa vyplácajú v danom prípade podľa kolektívnej zmluvy a vykonávacích predpisov a boli vyplácané aj pri okrúhlom dovŕšení počtu odpracovaných rokov.

Odvolaací súd sa v plnom rozsahu stotožnil so záverom krajského súdu, že daňovým výdavkom v danom prípade sú stabilizačné odmeny, ako i odmeny pri pracovných jubileách, a odmeny pri životných jubileách. Je potrebné podčiarknuť, že uvedený prípad má dve roviny, pričom zásadnou otázkou v danej veci je potrebné vziať do úvahy vzťah zamestnanca a zamestnávateľa a preskúmať vylúčené daňové výdavky žalobcu s poukazom na ust. § 19 ods. 2 písm. c/ bod 5 zák.č. 595/2003 Z.z. Citované ustanovenie zákona o dani z príjmov odkazuje na Zákonník práce.

V tomto prípade bola zamestnancom žalobcu vyplatená odmena v súlade s § 118 ods. 3 Zákonníka práce č. 311/2001 Z.z. v znení účinnom v roku 2004, podľa ktorého ako mzda sa posudzuje aj plnenie poskytované zamestnávateľom zamestnancovi za prácu pri príležitosti jeho pracovného výročia alebo životného výročia, ak sa neposkytuje zo zisku po zdanení alebo zo sociálneho fondu. Keďže podľa prílohy k uzneseniu č. 325 zo zasadnutia predstavenstva zo dňa 26.01.2001 boli priznané pre rok 2004 predmetné posudzované odmeny ako *mimoriadne nenárokové ročné stabilizačné odmeny* pre 27 zamestnancov, dospel súd k záveru, že v tomto prípade predmetné odmeny majú charakter mzdy tak, ako to vyplýva zo znenia § 118 ods. 3 Zákonníka práce a je ich potrebné považovať ako preukázané daňové výdavky daňovníka. Uvedená mzda môže byť zamestnancovi vyplatená podľa § 130 ods. 8 Zákonníka práce a zamestnávateľ je povinný poukázať mzdu, alebo jej časť, na zamestnancom určený účet v banke alebo v pobočke zahraničnej banky v Slovenskej republike, ak o to zamestnanec písomne požiada alebo ak sa zamestnávateľom so zamestnancom na takomto postupe dohodne tak, aby určená suma peňažných prostriedkov mohla byť pripísaná na tento účet najneskôr v deň určený na výplatu. Ak o to zamestnanec požiada, môže zamestnávateľ časť mzdy určenej zamestnancom poukázať aj na viac účtov, ktoré si zamestnanec sám určil.

Pokiaľ sa zamestnanec so zamestnávateľom dohodol tak, že má byť časť tejto mzdy poukázaná na účet poisťovne A. A. L. B., potom bol takýto postup v súlade s § 130 ods. 8 Zákonníka práce č. 311/2001 Z.z. v znení účinnom v roku 2004.

Z uvedených znení zákona je potom jednoznačné, že v súlade so zák. č. 595/2003 Z.z. bolo možné výplatu stabilizačných odmien uplatniť ako daňové výdavky k dani z príjmov právnických osôb pre zdaňovacie obdobie roku 2004 a postup daňových orgánov v tejto veci ako aj preskúmané rozhodnutia žalovaného a správcu dane, boli vydané v rozpore so zákonom.

S poukazom na uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline je vecne správny a preto ho v súlade s § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c OSP a 250k ods. 1 veta prvá OSP tak, že žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, priznal *právo* na náhradu trov konania, ale keďže žalobca nevyčíslil trovy odvolacieho konania v lehote podľa § 151 ods.1 OSP a z obsahu súdneho spisu nevyplýnuli trovy odvolacieho konania podľa §151 ods.2 OSP, odvolací súd žalobcovi *náhradu trov* odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 9. októbra 2008

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková